25/11/2022

Ιερά Μονή Σινά και Αγία Αικατερίνη

/ Ιερές Μονές

Η Ιερά Μονή του όρους Σινά σεμνύνεται ως φέρουσα το όνομα της πλέον λαοφιλούς και σεβαστής γυναίκας Αγίας, της μεγαλομάρτυρος Αι-κα-τε-ρι-νης.

Η χαριτόβρυτος ευλογία των ιερών της λειψάνων, που απο-θη-σαυ-ρι-ζον-ται στην Μονή, η άμαχος προστασία της και τα αναρίθμητα θαύματά της προς κάθε αν-θρω-πο, την ανέδειξαν στο διάβα των αιώνων πολιούχο του Σινά και κατέστησαν την εορτή της κεν-τρική πανήγυρη της Μο-νης, υπερ-φα-λαγ-γι-ζον-τας ακόμη και τις μεγαλύτερες μορφές που συνέδεσαν το όνομά τους με την έρημο τούτη: τον προφήτη Μωυσή, τον όσιο Ιωάννη της Κλίμακος, ακόμη και την Θεοτόκο της Βάτου, στην οποία και ήταν αφιερωμένη η Μονή από τους κτίτορες.

Ο βίος της αγίας Αι-κα-τε-ρι-νης, το «μαρτύριό» της, κα-τά την ορολογία των πρώτων χριστιανικών αιώνων, ήταν φυσικό να διαδοθεί ευρέως μεταξύ των πιστών και να αγαπηθεί πολύ. Σήμερα σώζεται σε διάφορες παραλλαγές, η

παλαιότερη εκ των οποίων, ανωνύμου συγγραφέως, ανάγεται στα τέλη του 6ου η στις αρχές του 7ου αιώνος και απετέλεσε την βάση για την συν-ταξη του επισήμου βίου από τον άγιο Συμεών τον Μεταφραστή (10ος αι). Στο παρελθόν διατυπώθηκε μεταξύ άλλων η υπόθεση ότι η ανώνυμη αναφορά του Ευσεβίου Καισαρείας στο έργο του Εκκλησιαστική Ιστορία (4ος αι.) αφορά την **αγία Αι-κα-τε-ρι-να.**

Σύμφωνα με ισχυρή σιναιτική παράδοση, καταγεγραμμένη εν πρώτοις από τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Νεκτάριο Σιναΐτη (1670)[2], το Λείψανο της Μάρτυρος φυλασσόταν από τους Μοναχούς στην κορυφή για τρεις περίπου αιώνες, μέχρις ότου μετεφέρθη εν-τος του Καθολικού της νεοανεγερθείσης κα-τα τον 6ο αιώνα ιουστινιάνειας Μο-νης. Στο σκευοφυλάκιο της Μο-νης εκτίθεται περίτεχνη μαρμάρινη λάρνακα με ειδική βάθυνση στο εσωτερικό της για την συλλογή του μύρου που ανέβλυζε αδιαλείπτως, στην οποία διεφυλάχθη για μερικούς αιώνες το σώμα της Αγίας. Στα τέλη του 18ου αιώνος εναπετέθη σε νεώτερη λάρνακα με κιβώριο, την οποία κατεσκεύασε ο ονομαστός λιθοξόος και σκευοφύλαξ της Μο-νης Προκόπιος Καισαρεύς χρησιμοποιώντας και παλαιοχριστιανικά θωράκια, έργο για το οποίο «ανάλωσε εννέα χρόνων επιτηδειότητα». Η λάρνακα κείται στην νότια πλευρά του αγίου Βήματος του Καθολικού, ενώ παραπλεύρως απόκειν-ται άλλες δύο αργυρές λάρνακες, δωρεές στην Μονή από την Ρωσία.

Γύρω στα 1025, ο ηγούμενος του Σινά **άγιος Συμεών ο Πεν-τάγλωσσος** μετέφερε λείψανα της Αγίας στην Rouen της Γαλλίας και στην Trèves της Γερμανίας. Η φήμη και η τιμή της διαδίδον-ται πλέον στην Ευρώπη και η Μονή του Σινά καρπούται το σέβας όλων των χριστιανών και δη των βασιλέων και

ηγεμόνων, όπως δηλώνουν περίτρανα τα πολύτιμα αφιερώματά των. Σιγά-σιγά η λαοφιλής αγία Αι-κα-τε-ρι-να κυριαρχεί στο σιναιτικό εορτολόγιο, η εικόνα της τοποθετείται στο τεμ-πλο του Καθολικού μαζί με του προφήτου Μωυσέως, ενώ στο νεώτερο τεμ-πλο του 1612 καταλαμβάνει επισήμως την θέση της πολιούχου της Μο-νης. Σήμερα η Μονή της Βάτου, η Μονή του όρους Σινά, είναι παγ-κοσμίως γνωστή ως η Μονή της αγίας Αι-κα-τε-ρι-νης.

Η αγία Αι-κα-τε-ρι-να απετέλεσε προσφιλές θέμα στην εκκλησιαστική τέχνη και απεικονίστηκε σε εικόνες, χρυσοκέν-τητα υφάσματα και έργα μικροτεχνίας. Στο **σκευοφυλάκιο του Σινά** εκτίθεται μεταξύ άλλων η παλαιότερη χρονολογημένη (11ος αι.) εικόνα της, ενώ αργότερα δημιουργείται η παράδοση της παράλληλης απεικονίσεως σκηνών του μαρτυρίου της. Από τον 15ο αιώνα, στις σκηνές αυτές προστίθεται και το επεισόδιο της μεταστροφής της Αγίας στον χριστιανισμό από τον άγιο ερημίτη και της «μνηστείας» της με τον Χριστό. Σήμερα, σύμφωνα με παλαιό έθιμο, οι προσκυνητές λαμβάνουν ως ευλογία το αργυρό δακτυλίδι της αγίας Αι-κα-τε-ρι-νης, εις ανάμνησιν του δακτυλιδίου που δώρησε ο Χριστός στην ίδια. Το δακτυλίδι αυτό συμβολίζει τον πνευματικό αρραβώνα με τον Χριστό και είναι αγιασμένο στα ιερά της Λείψανα.